

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2019. Pünkösd hava

„Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. (Jn 14, 15-17)

Ünneplő gyülekezetek, szeretett református Testvéreink!

Pünkösd ünnepén hálaadással állhatunk meg Teremtő Istenünk előtt, mert Jézus Krisztus hű volt ígéretéhez, és elküldte az Ő Szentlelkét, aki azóta is jelen van a világban, az egyházában, és azok szívében, akik életüket követésének szentelték.

Olyan világban élünk, ahol a mindennapi gondjaink, terheink és feladataink elfordítják a tekintetünket az evangélium igazságairól. Olyan időket élünk, amikor a félelem, az elégedetlenség és az önsajnálát vált az ember természetes magatartásává. Annyi minden kap helyet az emberi szívekben, hogy Krisztus ígéretei immár kiszorultak onnan, templomba zárt ígéretékké lettek. Vajon ez az állapot nem azt jelzi-e, hogy ma is Pártfogóra van szükségünk? Milyen nagy az a szeretet, amelyet Krisztus tanúsított, és tanúsít ma is az övéi iránt, amikor látja a gyengeségeinket, erőtlenségeinket, hiányosságainkat, félelmeinket, és úgy dönt, hogy elküldi az Ő Lelkét, hogy legyen az embernek Pártfogója, aki előmozdítja, segíti, tanácsolja az életünket. Aki nem a bűneinkben áll mellénk, hanem kivezet azokból. Nem az istentelen életet teszi kényelmessé, hanem istenfélelemre tanít. Nem tehermentesíti az életet, hanem megtanít terheket hordozni. Olyan dolgok ezek, amelyekre egyedül képtelenek vagyunk, de a Lélek képessé tesz rá bennünket.

Keresztyén Testvéreink! Jézus Krisztus szeretetének különlegessége abban van, hogy Ő azt adja, amire szükségünk van. Milyen jó lenne felismerni, hogy mindnyájunknak szüksége van a Pártfogó Lélekre, aki nélkül képtelenek vagyunk minden olyan cselekedetre, magatartásra, ami azt bizonyítaná, hogy keresztyének vagyunk. A Pártfogó Lélek ajándék, s ennek az ajándéknak akkor lehetünk részesei, ha szeretjük Krisztust és megtartjuk a parancsolatait. Jézus egy olyan szeretetközösségre hív, amiben megtapasztalhatjuk azokat a mennyei ajándékokat, amelyek semmilyen más módon nem lehetnek a mieink, csak az Ő Lelke által.

Kérjük mindnyájan egy szívvel az Urat, hogy az Ő Lelke töltsse be az Ő népét, egyházát, benne a Magyar Református Egyházat, és minden olyan közösséget a Kárpát-medencében és az egész világon, akik egyek Jézus Krisztusban. Pünkösd ünnepén imádkozzunk együtt azért, hogy gyülekezeteink Isten országa jeleiként legyenek a világban, hiteles Krisztus-követéssel betöltve küldetésünket. Imádkozzunk szolgálatainkért azok között, akik a társadalom perifériájára szorultak, a szenvedőkért, a betegekért, a jövevényekért és azokért, akiket a hitükért üldöznek. Imádkozzunk e világ és benne a Kárpát-medence békességéért és azokért, akik örállói felelősséget hordoznak az egyházban és a világban. Erősödjünk meg együtt a hitünkben, hogy a Pártfogó velünk van a világ végezetéig!

A Generális Konvent elnöksége

2019. Konfirmáció

Nehéz pontosan meghatározni, hogy az idei konfirmációs előkészítők mennyien is vettek részt... Az elmúlt évben 10 gyermek jött minden péntek délután a konfirmációs órákra, 2 fiatal pedig a Dózsa György Gimnázium hittanóráin készült a nagy napra. 5 felnőtt a kedd esténként adódó – áldott zenei aláfestéssel, azaz „kóruspróbával” fűszerezett – lehetőséget ragadta meg, amikor is a kis iroda kényelmes és olykor igen kényelmetlen ☺ foteljaiban elhelyezkedve gyarapították ismeretüket, s erősítették Krisztus Jézusba vetett hitüket. Azt is meg kell, hogy említsem azonban, hogy az egyik felnőtt nő konfirmáló áldott állapotban, egyre növekvő pocakkal, plusz egy résztvevőt is mindig magával hozott, ugyan úgy, mint egy felnőtt férfi konfirmáló szintén áldott állapotban lévő felesége, aki „csak úgy, már konfirmált kísérőként”, de szinte mindig jelen volt alkalmainkon.

Mi tehát a pontos létszám? $10+2+5??$, $10+2+5+2??$ ... Bárhogy számolok egy valami biztos: +1-et mindig hozzá kell adjak a képletben szereplő számokhoz, vagyis inkább az kell, hogy legyen az első szám!!! Az a +1 a legfontosabb, az Úr!! Jézus Krisztus, Aki elhívta, Lelke által vezette, olykor megfedte, máskor biztatva gyengéden átölelte a készülöket, és minden egyes alkalommal biztosította őket végtelen szeretetéről.

Az a feladata a sikeres konfirmációs vizsgát tett ifjaknak és a régebb óta ifjú ☺ konfirmálóknak, valamint a gyülekezet minden tagjának, hogy Róla, Jézus Krisztusról, személyes Megváltójukról soha el ne felejtkezzenek, Őt ne hagyják ki a számításaikból, sőt kezdjék azt Vele! Áldják szent nevét örökké, hívják Őt segítségül és bízzák Rá a mát, és a holnapot, egész életüket!

Alábbiakban a Testvérek, az idei konfirmálók rövid bemutatkozóit olvashatják:

Kedves Testvérek! **Bokros Bercelnek** hívnak. 13 éves vagyok és számomra nagyon fontos a hit, éppen ezért szeretnék konfirmálni. Azért, hogy ezt a hitet megerősítsem. Ezen kívül vannak további céljaim is. A későbbiekben meteorológus szeretnék lenni. Sportolni is szeretek. 10 éve járok edzésekre a BVSC-be. Úszó vagyok. Hobbimnak a tanulást és a könyvolvasást tekintem. Büszke vagyok arra, hogy hat évfolyamos gimnáziumba járok, egészen pontosan az Újpesti Könyves Kálmán Gimnáziumba.

Kedvenc tantárgyaim az angol és a biológia, de ezen kívül szeretem a matematika és a hittan órákat is. Utóbbit főleg azért, mert fontosnak tartom megismerni a bibliai történeteket; megnyugtató Istenről és Jézus Krisztusról beszélgetni. De számomra az a legjobb óra a héten, amikor a gyülekezeti házban 11 hívő ember (ebben benne van Kati néni is vagy Emil bácsi) összejön és beszélget a konfirmációról, a Bibliáról és az Istennek tetsző dolgokról. Ezekre a röpké órákra tudom, hogy emlékezni fogok még öreg koromban is, és a legfontosabbra, amit akkor is konfirmációnak fognak nevezni.

Dienes Ervin Fotisznak hívnak. A László Gyula Gimnázium és Általános Iskolában tanulok a gimnáziumi részen. Hetedik osztályba járok, a kedvenc tantárgyam a matematika. Akkor kezdtem el vasárnapokon hittanra járni, amikor alsó tagozatba jártam, ilyenkor ismertem meg Kati nénit. Nem vagyok megkeresztelve, de nagy lelkesedéssel járok a templomba.

Áldás békesség! **Fábián János** vagyok, 13 éves, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium tanulója. 5 éves korom óta focizok, nagyon szeretem ezt a sportot. Először az járt a fejemben hogy nem akarok konfirmálni, mert az pénteken ugyanabban az időpontban van mint az edzésem és azt hittem, hogy ettől nem leszek olyan jó. De aztán rájöttem, hogy nem leszek kevesebb sőt, lélektanilag is előrébb járok majd. Isten csodáit az életben sokszor megtapasztaltam, sokszor voltam kórházban sérülések miatt, amik sokkal rosszabban is végződhetek volna.

Fülöp Máté Richárd vagyok, 13 éves. Születésem óta Palotán élek, egy testvérem és két kutyám van. A Benkő István Református Általános Iskola és Gimnáziumba járok testvéremmel együtt. Hobbim a lövészet, amit nemrég kezdtem, de már most elégedettek velem az edzőim.

A család barátja egyszerre keresztelt meg minket anyukámmal, így én már kétszer jártam végig a felkészítő órákat. Először hordozóban kísértem el anyukámat, és most mikor a saját felkészülésemre járok.

Óvodás koromban ismertem meg Kati nénit, az ő hittanóráira jártam, ott beszélgettünk igazán a Bibliai történetekről, amiket nagyon érdekesnek és izgalmasnak találtam. Utána kezdtünk el ide, a palotai gyülekezetbe járni, öcsémmel és anyukámmal a gyermek-istentiszteletekre.

Nagyon szeretek Balatonszemesen táborozni, és alig várom, hogy idén már az ifisek hetére mehessek. Konfirmáció számomra tényleg a megerősítést jelenti, mert sok kérdésre kaptam választ a felkészítő alkalmak alatt.

Áldás Béekesség Mindenkinnek! **Guth Daniella** vagyok, a Baár-Madas Református Gimnázium 7.B osztályos diákja. Kisiskolás koromban Finnországban, Helsinkiben éltünk a szüleimmel és a cicámmal. Nagyon szerettem ott iskolába járni, sok barátom lett és a finn emberek is nagyon szeretnek minket, magyarokat. Jelenleg az iskola mellett sportolok is, gyakran vannak vízilabda mérkőzéseim.

A konfis hittanra azért szeretek járni, mert sok új, hasznos dolgot tanulok Jézus életéről, az ő tanításairól. Kati néni pedig nagyon kedves és meleg szeretettel vesz körül minket. A konfirmáció alkalmával bizonyosságot szeretnék tenni arról, hogy hiszek Istenben és igyekszem követni tanításait.

Az iskolában a tantermünkben az alábbi ige olvasható: „*A szeretet soha el nem múlik*”. Ezt érzem én itt is, valahányszor itt lehetek a gyülekezetünkben.

Áldás békesség! **Horváth Zsófia** vagyok, és már tizennégy éves. Négy fiútestvérem van. Dáviddal, a legidősebbel, a Gödöllői Református Líceumba járunk iskolába. (A kisebbek pedig a Károly Róbert Általános Iskolába.)

Szeretek a gyülekezetbe járni, mert Isten igéjét hallva minden vasárnap felfrissülök, és sok barátom van itt. Apukám presbiter, anyukám pedig a gyülekezeti énekkarban szolgál.

Gyakran szoktam beszélgetni Istennel, bár nem tapasztaltam, hogy személyesen mondott volna valamit, de mások szájából sokat szolt már. Szeretem a teremtett világot.

Kiss Zsófia vagyok, 13 éves. Rákospalotán születtem, a szüleim Kárpátaljáról származnak, ezért Tiszapéterfalván kereszteltek meg. Mogyoródon lakom és az újpesti Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium 7. osztályos tanulója vagyok. Nagyon szeretek olvasni, rajzolni és táncolni. A kedvenc tantárgyaim a rajz, informatika és irodalom.

Hittanórákon óvodás korom óta részt veszek, mert a szüleim fontosnak tartották, hogy már akkor megismerkedjek Istennel. Kiskorom óta járok a gyülekezetbe a szüleimmel és testvéreimmel. Így már pár évvel ezelőtt eldöntöttem, hogy biztosan konfirmálni fogok. Nagyon szeretem az előkészítő órákat, mert mindig sok új dolgot tanulok Istenről, az előkészítő során a kedvenc témám a keresztre feszítés története volt, mert Jézus a bűneinkért vállalta a szenvedést. Számomra a konfirmáció az Istenbe vetett hitem megvallását jelenti.

Soós Zsófia vagyok, 14 éves, a Dózsa György Gimnázium és Szakgimnázium tanulója. Versenyszerűen röplabdázom a BVSC-Zugló utánpótlás röplabda csapatában. Régebben úsztam és rajzoltam.

Szabadidőmben szeretek olvasni és más sportokat űzni. Szeretem az állatokat, nekünk is van két kutyánk és egy macskánk.

A hittannal ovis koromban ismerkedtem meg, azóta is rendszeres résztvevője vagyok az óráknak. Mondhatom, hogy mára már életem meghatározó részét képezi.

Szilágyi Gréta vagyok, 13 éves. Több generációs református családból származom. Szüleimmel és bátyámmal a kerületben lakom. Újpesten tanulok, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnáziumban. Sikeres felvételt követően szeretném a gimnáziumi éveket is itt tölteni. Számomra fontos a hagyományok és a szokások megőrzése, tisztelete, megtartása. A Rákospalotai Szilas Néptáncgyűttes palánta csoportjának aktív tagja vagyok 6 éve. Itt sokat nevetünk, szórakozunk együtt, de emellett készülünk a fellépésekre, versenyekre, amik kb. havi két-három alkalommal színesítik hétvégéimet és néha hétköznapijaimat is. *„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”* (Zsidók 11,1)

Szombathelyi Gerda vagyok, a Dózsa György Gimnáziumba járok. Lassan 6 éve vízilabdázok, az álmom, hogy egyszer bekerüljek a felnőtt válogatott csapatba. Kevés időm van pihenni és tanulni, de szeretem ezt az életmódot. Az iskolai hittan órákat mindig is szerettem, nagyon örülök, hogy most konfirmálhatok. Kedvenc bibliai történetem Dánielről szól, aki babiloni fogságba került 3 barátjával és megmutatta, hogy elhurcolva, a szülőföldtől távol, barátai és Isten segítségével, hogy marad erős a hite.

Szőcs Nándor: 2005. 03. 15-én születtem Budapesten. Órbottyánban élek szüleimmel és öcsémmel. Az ottani Általános Iskola 7. osztályába járok. Már a baba-mama körön ebbe a templomba jártam (másztram). Ide jövünk istentiszteletre és különböző alkalmakra. A balatonszemesi táborban is már évek óta nyaralok, és erősödöm hitben. A Szilas Néptáncgyűttesben régóta táncolok, ahol barátokra leltem. Ezen kívül szeretek még: gitározni, biciklizni, úszni és íjászkodni is.

Vass Fanni Edina vagyok, 13 éves és a XV. kerületi Kossuth Lajos Általános Iskolába járok. Nagyon szeretem az állatokat és a sportot. Talajtornáztam, akrobatikus rokkiztam és ugróköteleztem. A nagytiszteletű asszony segít felkészülni a konfirmációra. A hit mindig is része volt az életemnek, azért is fontos számomra a konfirmáció, mert a hit megerősítése minden embernek fontos, mert így egy lépéssel előrébb van a megbocsátás felé és Isten felé. Van két bátyám, akik már konfirmáltak.

Földvári-Híves Beáta: két vöröshajú lány, Réka és Dorka anyukája, Földvári Ádámnak a felesége vagyok (15 éve). Különleges kapcsolat fűz ehhez a gyülekezethez: a lányok dédnagypapája, Fekete Lajos itt szolgált lelkészként, Réka lányom pedig itt konfirmált tavaly. Római katolikusként immár 15 éve látogatok református gyülekezeteket. Aztán otthonra leltünk itt pár éve, megtaláltuk Benneteket.

Mindig jelen volt az életemben a hit, már pici gyermekkoromtól. Áldoztam, béráltam, hol közeledtem Úrhoz, hol távolabb voltam Tőle, de Ő mindig nagyon vigyázott rám és a szeretteimre, Ő nem távolodott tőlem, csak kitartóan és szeretettel hívogatott, hol fedett, hol szigorúan nevelt. Aztán eljött az a pillanat, amikor tudtam bizonyosan, hogy nekem nem elég, hogy katolikusként református egyházba, gyülekezetbe járok. Én itt szeretnék lenni teljesen, teljes valómban. Nagyon hálás vagyok, hogy kérdés nélkül, szerető lélekkel fogadott itt minket mindenki. Itt fogalmaztam meg magamban, hogy számomra most a hála és az öröm mit jelent.

Az *öröm* nagyszerűvé teszi a napot, a közös nevetés összehoz, a lélek magasra száll, egyszerre láthatatlan és csillagokkal teli, ami könnyen és gyorsan eljut másokhoz, sőt ragadós is, a lelked megérinti a másikat, gondtalanná tesz. Az öröm tiszta és ártatlan.

A *hála*, az egyik legkülönlegesebb érzélem. Számomra egyszerre van benne az öröm, és a tisztelet. Tisztelet az Isten iránt, a másik ember és magam iránt. Megmutatja, hogy vannak felleltünk és mellettünk olyanok, akik jobbak, többek, kegyelmesebbek, jószívűbbek, mint mi bármikor is lehetünk, akik odafigyelnek és segítenek, akár kéred, akár nem. Vagy csak egyszerűen gondolnak rád. A hála irányt mutat és segít a megfelelő irányba elindulni. Az utóbbi időben, minden nap, minden percben hálás vagyok és örömteli. Áldás és békesség!

Orovecz Sándor vagyok, 1984-ben születtem Szolnokon. Az általános és középiskolai tanulmányaim után a pedagógusi pályát választottam, s 2008-ban angol nyelv és irodalom szakos tanár és pedagógia szaknevelő diplomával végeztem az Eszterházy Károly Főiskolán. Az ezt követő éveket a tanításnak szenteltem. A házasság és első kislányom születése után a 2012-es év hozott el egy újabb változást az életemben, a Károli Gáspár Református Egyetem Állam – és Jogtudományi Karán kezdetem el dolgozni ahol jelenleg is aktívan tevékenykedem.

2013-ban költöztünk fel feleségemmel és lányommal Rákospalotára, majd 2014-ben megszületett kisebbik lányom is. A református vallás gyermekkorom óta jelen volt az életemben, bár a családban nem gyakoroltuk. Az egyetemi dolgozó évek alatt sok mindennel megismerkedtem, de még sem ez, hanem az első istentiszteleti látogatásunk valamint nagyobbik lányom szavai vettek rá, hogy kezdjünk a gyülekezetbe járni, s hogy konfirmáljak.

Dr. Réthi Tamásnak hívnak, 34 éves jogász vagyok. Borsod megyéből, Tiszaújvárosból származom, ott folytattam az alap- és középfokú tanulmányaimat, majd 2009-ben szereztem jogi diplomát a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán. A diploma megszerzését követően dolgoztam Miskolcon, illetve több évig Veszprémben és Székesfehérváron, majd 2014. második felében Budapesten találtam állást, azóta itt élek és dolgozom. A feleségemet is 2014-ben ismertem meg, és 2018-ban kötöttük össze az életünket Isten és az anyakönyvvezető előtt. Jelenleg babát várunk és ha minden az orvosok által becsültek szerint történik, akkor 2019. július 19-én három főre fog bővülni a családuknak, Réthi Dávid megérkezésével.

Ami a valláshoz fűződő viszonyomat illeti, gyermekkoromban az apai nagymamám révén időszakosan részt vettünk a vasárnapi istentiszteleteken, azonban ezután mostanáig nem töltött be akkora szerepet az életemben az Úr, mint most, vagy inkább nem érzékelttem. Nem vagyok megkeresztelve, így esetemben a konfirmáció egyben megkeresztelkedést is jelenteni fogja. A feleségem révén kerültem közelebb Istenhez, és már érlelődött bennem a döntés, hogy a Szentlélek által megerősítsem a hitemet, melyre nemsokára sor fog kerülni. Hálát adok az Istennek, hogy magához vezette családukat és azóta is folyamatosan öröklik családuknak és szeretteink élete felett.

Scsavinszkyé Pataki Judit vagyok, 35 éves felnőtt konfirmandus.

Katolikus családból származom, de szűkebb körünk még gyermekkoromban eltávolodott az egyháztól. Sajnos. A középiskolai kollégiumi évek alatt ennek hiányát az esti, másnapi dolgozatokra felkészítő imádsággal, a Mi Atyánkkal próbáltam kendőzni. De itt, utólag már látom, hogy csak kérni tudtam az Úrtól! Adni még nem. Azt jóval később értettem meg, hogy én mit tehetek, mit adhatok Jézusnak! Önmagam, életem, cselekedeteim sorát, bizalmamat és a hitemet adhatom. Hogy jó báránya legyek és egyben halász is! Aki gyermekei, családja életét is Jézus elé, közelébe viszi. Remélem bennük így hamarabb születik meg a felismerés, hogy Krisztus nélkül lehet élni, DE NEM ÉRDEMES!

Áldás, békesség! **Szócs Andrea (Kalauz Andrea)** vagyok. 1971. február 24-én születtem Enyingen. Reformátusként kereszteltek meg Polgárdin, ahol a gyerekkoromat töltöttem, majd Rákospalotára költöztünk, ami máig meghatározó hely életemben. Óvónőként, majd fejlesztő pedagógusként végeztem iskoláimat, jelenleg az erdőkeresi református óvodában dolgozom. 15 éve Örbottyánban lakom férjemmel és két nagy fiammal. Azóta is visszajárunk ide Rákospalotára a gyülekezetbe, a táncegyüttesbe, családhoz, barátokhoz. 2004-ben ebben a templomban volt az esküvőnk, majd később a fiaink keresztelése is. Nagyon vágyom már rá, hogy a testvérekkel együtt az Úr asztalához mehessen én is, és áldás, hogy ezt a nagyobbik fiammal együtt tehetem meg. Adja Isten, hogy ez beteljesedjen! *„Áldott az Úr, az én kösziklám, aki harcolni tanítja kezemet, hadakozni ujjaimat. Jótevőm és erősségem, váram és megmentőm ő, pajzsom, akihez menekülhetek.”* Zsolt. 144,1-2

„A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká, Ővé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (1Péter 5, 10-11.)

Jubiláns konfirmandusok istentisztelete – 2019. június 2.

Ünnep a gyülekezetben minden esztendőben, a pünkösdöt megelőző vasárnap is, hiszen ekkor várjuk közösségünkbe nagy szeretettel, az 5-10-15-20-25-30-40-50-60-70-80 éve konfirmált testvéreinket. Azokat, akik itt a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközségben tettek vallást hitükről, s azokat is, akik egykoron valamely más templomban kapták az áldást, határainkon innen vagy túl.

2019. jubiléns konfirmandusai – akik elfogadták meghívásunkat

Idén az igehirdetés alapigéje Márk evangéliumának 4. fejezetéből a 35-41-es szakasz volt. Beszél ez a rész az akkori tanítványokról, az egykor konfirmáltakról, s rólunk, mai követőkről. Olvashatunk elindulásról, útonlételről, próbákról, feddésről, hitről-hiteltlenségről, csendről, de mindezeket túl legfőképp Jézus Krisztus örök, mindenek felett álló végtelen hatalmáról. Kedves emlékként, ajándékként, bátorításként álljon itt egy részlet az elhangzott igehirdetésből:

„Nagy szélvihar támadta.” (37. vers) Olyan, ami a tapasztalt halászokat, kik a vízen és a vízparton nőttek fel, még őket is megijeszti. Mert igen: „Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;” (Ézsaiás 40,31) Hitpróbák ezek. Olyanok, melyeket Ti is megtapasztaltatok. Háborúk, forradalom, menekülés, mindezt meg kellett élni a családban, a történelemben. Válás. Bezárt ajtók. Veszteségek. Gyász. Csalódás önmagadban, a másokban, Istenben, az egyházban. Látszólag meg nem hallgatott imádságok, be nem teljesült vágyak. Gyermeكتelenség. Társstalanság. Depresszió. Magány. Függőségek-megkötözöttségek. Testi-lelki leépülés. Volt, hogy úgy érezted, hogy „már-már megtelék” nem életed hajója vízzel, hanem képzeletbeli poharad és hócipőd keserűséggel, reménytelenséggel.

Azelőtt nem tűnt ez ilyen nehéznek. Azelőtt, nem gondoltad volna. De egyre messzebb kerültél nem csak a tanítástól, hanem a Tanítótól is. Megkoptak az ígék benned, és olykor még arról is hajlamos voltál megfeledkezni, amit Jézus ígért, hogy Ő beszállt életed hajójába, és bár beleenged a veszedelembe, de nem hagy el, veled van minden napon a világ végeztéig. Ott volt és itt van, akkor is, ha Te úgy vélted, süket, vak, tétlen Úr Ő, aki tehetetlenül nézi vergődésedet, vagy épp szent közönnyel rólad megfeledkezve, békésen szunyókál...

Jézus „*megdorgálta a szelet*”. Erőteljesen leszidja, keményen rászól. Többről van szó egy egyszerű viharál... Így űzi ki az ördögöt apja kérésére a fiúból (Máté 17,18), és „*meggyógyula a gyermek azon órától fogva.*” Jézus azt mondta a tengernek: „*Hallgass némulj el!*” Betömi a száját. Többről van szó, egyszerű szélcsendnél. Épp így, ezekkel a szavakkal semmisíti meg a zsinagógában lévő emberben a tisztátalan lelket. „*Némulj meg, és menj ki belőle. És a tisztátalan lélek megszagatá őt, és fennszóval kiáltva kiméne belőle.*” (Márk 1,25-26) Megdorgálja a szelet és némaságra kárhoztatja a vihart. Lefejgyverzi az abban, a világban, a benned dühöngő démonokat. Ilyen hatalom az Övé! Mindenek felett úr Ő!

Konfirmáció a Rákospalota Óváros Református templomban 15 évvel ezelőtt

A Rákospalotai Óvárosi Templom – amikor mi még nem is laktunk itt – adott otthont azoknak az erdélyi magyaroknak, akik Erdélyben születtek, elkerültek imádott hazájukból Erdélyből, köztük Édesapámnak is, aki 1948-ban, mint jogász tanársegéd kellett, hogy elmeneküljön Kolozsvárról. Aztán egy idő után már nem jött ide Édesapa, és az erdélyiek gyülekező helye is más helyre költözött. Jelenleg a volt orosz laktanya területén, a „Reménység Szigete” ad otthont az erdélyieknek. (Örs vezér tér mellett a Gyógyszergyár utcában) Nagy örömmre szolgál, hogy Simonfi Sándorné Emi néni és Szász Eszti néni révén én is tudtam az emlékhelyre réztáblát vásárolni, ahová Édesanyám neve is felkerült.

A Szentlélek már akkor munkálkodott és úgy intézte, hogy Rákospalotára költözzünk 1997-ben. Lányom nagycsoportos óvodástársának Édesanyjától – igaz barátságunk azóta is töretlen – hallottam először a Rákospalotai Gyülekezetről és arról, hogy a gyermekek részére van hitoktatás is. Drága barátnőm ajánlott be bennünket a Rákospalotai-Óvárosi Református Egyházközségbe (két katolikus gyermekről volt szó), ahol szeretettel fogadták őket, és részt vehettek a hittanórákon. A balatonszemesi hittantábor is kedvelt hely volt számukra.

2003. Pünkösd idején, Ákos fiam konfirmációs istentiszteletén azzal szembesültem, hogy nini, hát itt nemcsak fiatalok, hanem felnőttek is ülnek a frissen konfirmáltak között. Akkor abban a pillanatban eldöntöttem, hogy jövőre, Emese lányommal együtt szeretnék a konfirmáció során „hitre jutni.” Nagy örömmel töltött el, hogy régi adósságomat törleszthetem így, mivel gyermekkoromban ez nem történhetett meg velem. És az sem volt utolsó szempont, hogy arra gondoltam, drága Édesapámnak ez mit fog jelenteni. Ekkor kezdtem először érezni, hogy „munkálkodik bennem a Szentlélek”.

A 2004. januárban elkezdődött konfirmációs előkészítőkön egészségi állapotom miatt nem tudtam részt venni. De Emese szorgalmasan eljárta ezekre az előkészítő órákra,

beszámolt az ott tanultakról, melyeket igyekeztem elraktározni. Ez alatt az időszak alatt éreztem, hogy egyre inkább „hitre jutok.” A konfirmációs vizsgára lányommal együtt készültünk fel. Eszembe jutottak a főiskolai, egyetemi vizsgákra való felkészülések, amikor sokkal jobban sikerült az a vizsga, amikor évfolyamtársaimmal együtt tanultunk. A 2004 évi Pünkösdi május utolsó hétvégéjére esett. A szombati konfirmációs vizsga előtt ugyanúgy szorongtam, mint annak idején a főiskolai vizsgák előtt. A szívem tele volt örömmel, mert éreztem, hogy milyen sokan örülnek velem együtt, Édesapám, a Gyülekezet, Lelkipásztoraink. Jó dolog olyan csapathoz csatlakozni, ahol az embert tárkarokkal várják! A vizsga szépen lezajlott, mindnyájan igyekeztünk jól megfelelni a feltett kérdésekre. Pünkösdi hétfője szintén emlékezetes marad számomra és a többi konfirmáló társaimnak is, mert akkor éltük át az első olyan Úrvacsorás Istentiszteletet, ahol mi is ihattunk a borból, ehettünk a kenyérből, és a Gyülekezettel együtt elmondhattuk az Apostoli Hitvallást.

*„Megtaláltak azok, akik engem nem is kerestek,
megjelentem azoknak, akik nem kérdezősködtek utánam!” (Róm 10,20.)*

A 10 évvel ezelőtti Jubileumi istentiszteleten én nem tudtam részt venni, a mostani 2019. június 2-i alkalmon én vagyok itt, lányom sajnos nincs itthon, így őt is képviselem. Úgy érzem nem bántam meg, hogy ehhez a Testvéri Gyülekezethez csatlakoztam. Nagyon sok szeretetet kapok, de nemcsak a Gyülekezettől, Lelkipásztoraitól, hanem az énekkar tagjaitól is, fogadott családomtól, ahol 10 éve aktív tag vagyok. Testvéri szeretettel:

Bodóné Oriold Beáta

Gyülekezeti kirándulás 2019. - (T)arccal Krisztus felé

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség idei gyülekezeti kirándulásának célpontja március idusán Tokaj-Hegyalja, és annak környéke volt.

A korai indulást követően az első állomásunk Miskolc volt, ahol is a **Diósgyőri várat**

jártuk körbe kívül és belül, szakavatott tárlatvezetés mellett. A várat, amelyet Nagy Lajos királyunk – a Lovagkirály – építtetett át pompás gótikus négysarok-tornyos kastéllá, az elmúlt évtizedekben szépen felújították, és méltán vált népszerűvé mind a

hazai, mind a külföldi látogatók körében.

Innen **Szerencsre** buszoztunk a Rákóczi várhoz, és megnéztük a helyi református templomot is, ahol a Rákóczi dinasztiát alapító Rákóczi Zsigmondot és feleségét helyezték örök nyugalomra. Továbbá ebben a templomban választották meg Bocskai

Istvánt Magyarország fejedelmévé 1605-ben. A városban található Turisztikai Központban retro játékok, használati tárgyak és járművek színes kavalkádja fokozta a hangulatunkat, és repített gondolatban egy rövid időutazásra. Szerencset egyébiránt a Hegyalja Kapujának is nevezik, mert a nyugat felől érkezők a város határában láthatják meg először a tokaji hegyeket és a jellegzetes szőlőültetvényeket, amelyekről Kölcsey Ferenc is megemlékezett a Himnusz jól ismert soraiban.

Innen utunk a **mádi zsinagóga**ba vezetett, amely egy gyönyörű állapotban lévő, barokk stílusban épített templom. A zsinagóga szakszerű restaurálását 2005-ben Europa Nostra-diplomával jutalmazták. A nap végén egy **tokaji kisvasutas** városnézést követően elfoglaltuk szálláshelyeinket Tarcalon a Borbazilika Panzióban. A kevésbé fáradt borkedvelők még a vacsora után részt vettek a Szedmák pincészet borkostolóján, de csak mértékkel ízleltük meg mennyei nedűket, mert másnap korán indultunk **Boldogkővár**aljára.

Már távolról is jól látszódnak a Hernád folyó völgyének keleti oldalánál lévő sziklaszirten épült Boldogkő várának ódon és felújított falai egyaránt. Ezt a kővárat a tatárjárás után építették IV. Béla király ösztönzésére, és szerencsére ez a műemlék is részét képezi annak az államilag támogatott felújítási programnak, amelynek kiemelten fontos célja az Észak-magyarországi várak és épületegyüttesek restaurálása és látogathatóvá tétele. Boldogkő várának újjászülető falai között színpompás várjátékokat és kiállításokat szoktak tartani, visszaemlékezve a régmúlt történelmi szokásaira és eseményeire.

Buszunk tovább haladt **Sárospatakra**, ahol meglepetésünkre idegenvezetőnk gyülekezetünk egyik tagja Újszászy Kálmán volt, aki mint a Sárospataki Református Kollégium egykori tanulója számos érdekességet osztott meg velünk a város történetéről. A Sárospataki vár hazánk legjelentősebb épen maradt késő reneszánsz épületegyüttese. A gyönyörű kastályban tekinthető meg „A Rákócziak dicső kora” című kiállítás, amely történelmünk fontos időszakát és kiemelkedő személyiségeit mutatja be. A Rákóczi család hazaszeretetét, életszemléletét jó példázza és híven tükrözi Zrínyi Ilona fiához – II. Rákóczi Ferenchez – írt levelében megfogalmazott gondolata: „Aki vagyonát veszíti el, az nem veszít el semmit, de aki becsületét veszíti el, az mindenét elveszíti.”

A városban működő és 1531-ben alapított Sárospataki Református Kollégium, az ország legjelentősebb oktatási intézményei közé tartozott és tartozik most is. Számtalan ismert személyiség (Kossuth Lajos, Móricz Zsigmond, Gárdonyi Géza, Bessenyei György, Szemere Bertalan, Tompa Mihály) került ki az iskolából. A kollégium könyvtára is világhírűvé vált az évszázadok alatt.

Este mikor visszaterünk **Tarcalba**, akkor az estebéd elfogyasztása után egy kiadós éjszakai gyalogtúra is szerepelt a programban. A túra végén eljutottunk a tokaji borvidék egyik érdekességéhez a 8.5 méter magas, és 50 tonna súlyú „Áldó Krisztus” szoborhoz, amely a Tarcal feletti dombról óvva figyel és vigyázza a vidéket.

Kirándulásunk utolsó napján **Bódvaszilásra** mentünk két istentiszteletre. A kis borsodi falú festői környezetben fekszik a Bódva-völgyében.

A helyi református közösség szeretettel várt és fogadott bennünket. Hekli Katalin lelkipásztorunk szolgált a templomban mindkét alkalommal, ahol gyülekezetünk tagjai is rövid műsort adtak elő. A szertartást követően vendéglátóink ízletes, bőséges ebédet és süteményeket szolgáltak fel nekünk, amiért hálás köszönetet mondtunk.

A helyi tiszteletes úr (Meleg Attila) munkájának és evangelizációjának köszönhetően a faluban élő cigány emberek és gyermekek is rendszeres templomjárók. Nagyon jó volt, hogy az ő istentiszteletükön is részt vehettünk.

Bódvaszilast is sújtják a kis falvakat érintő elvándorlási problémák, de a gyülekezeteknek – Isten segítségével és hit által – közösségmegtartó ereje van. Az isteni ige magja gyökeret vert Bódvaszilason, és szerencsére már a termés is sarjadozik, látva a gyülekezet működését, és az ott élő emberek munkáját.

A búcsúzást követően az utolsó megállóhelyünk, a **Jósfafő** volt, ahol az egyedülálló természeti képződménybe a Baradla-barlangba ereszkedtünk le. Az elképesztő formájú és alakú cseppkőszobrok lenyűgöző látványt nyújtottak. A barlang legnagyobb helyiségében – az Óriások termében – megtartott fény és zenejáték hatására olyan érzésünk támadt, mintha meseországba kerültünk volna. Pedig ez és az utazásunk nem mese volt, hanem a valóság. Hála érte az Istenünknek és a szervezőknek. Soli Deo Gloria

Kalmár Tibor

Június 15-én (szombaton) lesz a nagy **balatonszemesi tábortakarítás**, ahová minél több Testvért (ifiseket, férfiakat, nőket) szeretettel hívunk és várunk.

Kinti és benti munka egyaránt bőven akad!

Két nap múlva – június 17-én – a legkisebbek már birtokba is veszik a nyaralót! ☺

Hírek, információk

• **Tanévzáró istentiszteletünket és családi délutánunkat** június 16-án tartjuk. A délelőtt 10.00 órakor kezdődő istentiszteletet követően - amin hálaadással köszönjük meg Istennek a 2018/19-es egyházi tanévet - délután 16.00 órától kötetlen beszélgetésre, ismerkedésre hívjuk az egyházközség tagjait. Töltsük be a templomkertet vidám szóval, nevetéssel, békességgel, szeretettel! Idén is várjuk a finom falatokkal kedveskedni kívánók - bográcsozók - jelentkezését! ☺ Természetesen örömmel vesszük, ha az érkezők hoznak némi gyümölcsöt, süteményt, legyen ez egy igazi AGAPÉ-SZERETETVENDÉGSÉG. Szeretettel várjuk a gyülekezet tagjait!

• Július-augusztusban **nem tartunk** női-, missziói- és férfiórát, baba-mama kört. A pénteki bibliaórákra, a vasárnapi istentiszteletekre, és a nyáron is megtartott gyermek-istentiszteletekre azonban, nagy szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket! Az ifjúsági órák augusztusban folytatódnak!

• **Nyári ügyeleti rend** (június 17-től):

KEDD 14.00-17.00 óra

CSÜTÖRTÖK 9.00-12.00 óra

Ezen alkalmakon kívül a pénteki bibliaóra és a vasárnapi istentisztelet előtt-után is lehetőség nyílik, a különböző gyülekezeti ügyek intézésére-megbeszélésére, valamint az egyházfenntartói járulék befizetésére.

• **Bankszámlaszámunk:** CIB 10700457-43146002-51100005

• **Gyülekezetünk honlapja:** www.rpovaros.hu

• Kérjük, hogy akik szeretnék gyülekezeti híreinkről, alkalmainkról email-ben is értesülni, küldjenek egy levelet a rakospalotaovaros@gmail.com email címre.

Túrmezei Erzsébet:

PÜNKÖSD UTÁN

Pünkösöd előtt - sóvárgás titkos mélye.

Pünkösöd előtt - ígéreték zenéje.

Pünkösöd előtt - esedezés, esengés.

Pünkösöd előtt - halk hajnali derengés.

Pünkösöd előtt - szent vágyak
mozdulása.

Pünkösöd előtt - koldusszív tárulása.

Csendesen várni - várni, hinni, kérni!

Aztán - boldog pünkösöd utánba érni!

S pünkösöd után - szent égi erőt-vetten,

pünkösöd után - Lélekkel telítetten,

pünkösöd után - bátor tanúvá lenni,

pünkösöd után - szolgálni, égni, tenni,

pünkösöd után - régít kárnak ítélni,

Krisztusnak élni és másoknak élni,

minden mennyei kincset elfogadni,

és pünkösöd után - adni, adni, adni!